

I-AU PLĂCUT . ȘI, CA SĂ NU
MAI ROADĂ TOATĂ IARNA SCOARTĂ
DE , CE S-A GÂNDIT ? SĂ
STRÂNGĂ !
ȘI ȘI-A UMPLUT ÎNCĂ DIN TOAMNĂ.

I-au plăcut alunele. Și, ca să nu mai roadă toată iarna scoarță de copac, ce s-a gândit veverița? Să strângă alune! Și și-a umplut scorbură încă din toamnă.

SE MIRĂ.

- CE-O FI CIOCĂNIND MEREU ?
- O CAUTĂ PE .
- PE ? DE CE?
- VOI, , NU ȘTIȚI NIMIC. ÎȚI SPUN EU POVESTEА!

Scatiul se miră.

- Ce-o fi ciocănind mereu ciocăńitoarea?
- O caută pe veveriță.
- Pe veveriță? De ce?
- Voi, scatiii, nu știți nimic. Îți spun eu povestea!

I-AU PLĂCUT ȘI, VEZI, FIINȚĂ
PREVĂZĂTOARE, CA SĂ NU MAI PĂTEASCĂ
CUM O PĂTISE CÂND ROSESE O IARNĂ
ÎNTREAGĂ CA SĂ SE HRĂNEASCĂ,
CE I-A VENIT ÎN GÂND? SĂ STRÂNGĂ
ȘI ȘI-A UMPLUT ÎNCĂ DIN TOAMNĂ.

I-au plăcut alunele și, vezi, ființă prevăzătoare, ca să nu mai pătească cum o pătise când rosese o iarnă întreagă scoarța copacilor ca să se hrănească, ce i-a venit în gând? Să strângă alune! Și și-a umplut scorbuta încă din toamnă.